

The danish hospitalship "JUTLANDIA",  
port six, PUSAN, Korea, den 12.3.51.

Mine kære forældre og søskende!-

"Returned from Hel" stod der på nogle håndmalede klædestykker, man kunne købe i staden Tokyo, da vi var der i sidste uge, og vel ikke uden grund havde man valgt at kalde denne halvø ved dette navn.-  
Uden at være direkte dybt grebet af sagernes og deres gang her, må jeg vel hellere med det samme fortælle, at jeg ikke havde troet, at krig mellem menneskene kunne gøre så meget ondt, som det er blevet os vist her.-  
Alle mulige slags nationaliteter kommer her til skibets hospital i tilstande, som selv røverne på korset ikke ville have kunnet forstå.- De arme skikkelser. En rask og rørig 17-års dreng fra staterne, en neger iøvrigt har fået et skudt rygsøjlen midt over, således at hvis Busch's operation i dag lykkes, kan han være "heldig" at hoppe rundt på krykker resten af sit måske lange liv og i det mere heldige fald - hvis man kan sige sådan da - holder op med at trække vejret hen under aften.- En græker, som en ikke hr. pastoren i al sin gammelsproglige videnskab kan slå en sludder af med, er her så forat nævne soldaternes underlige og forskellige nationalitet.-  
I sandhed, vi er kommet til Korea.- Meget venter os, og døgn drift kan vel i nogen tid blive nødvendig for at holde forehavendet gående, men det skal her siges, at alle hænger i med en sådan interesse og udholdenhed, så skibet fortjener absolut bedste ros.- Ambulancernes enfame hylene på kajen og bremsernes hvinen godt suppleret med flyvernes orienteringsflyvning kan i en bragt til tanker om, at det ikke er det fredelige Danmark, man bor i, men et land, hvor kun elendighed møder os, i skibet og lige nedenfor lejren, hvor forældreløse børn fra 3 år farer rundt og råber "shoe shine" og på den måde med en tung og beskidt pudsekuffert på nakken forsøger at holde sig gående på benene med den gang mad, de vil kunne få ved at pudse de hele dag.- Gravide kvinder farer rundt med en primitiv kost i hånden i indnende kulde og holder havneterrænet rent for skidt, alt imedens konversationen går, som man kender den fra en lollandsk roemark bestrøet med flitt polak-kvinder. Alt er nyt og - uanset censur - forfærdeligt, men at det nok skal gå, derpå vil vi ikke engang vove at tvivle. Svenskerne på lazaretten her i denne inflations-stad er ualmindelig flinke, og i det hele taget synes man at stå sammen herude.-

Vor ankomst til staden var storslået - både fra naturens side og fra de mennesker, der havde gjort det festligt for os.-

Skøn var morgenen med alle de mange klippekær uden for med solens klare spejl deri, havets blå var endnu farverigt - rent, selv om der nogle hundrede meter inde var mer end møgbeskidt.- Solen sneg sig frem over bjergene og helt oppe stod små piger i nationaldragt og bød os velkommen.-  
På kajen var der opstillet orkestre, som jeg aldrig havde set og hørt med til før; indfødte med musik i tærne, og et negerorkester fra Australien der kunne spille alt, og mest pudsigt på os virkede kontrasten mellem de amerikanske slager "If I knew you would coming I had baked a cake" og v nationalsang "Kong Chr."-

Naa, men saadan er nu engang de gode menneskers forskellighed, saa man aldrig forundres; det er iøvrigt noget man mer og mer herude, ikke mindst skal forsøge at bilde sig selv ind, da tingene jo præsenteres os på en noget ejendommelig viis.-

Ja, det går altså, kan I se, mine kære derhjemme, men hvorfor skulle det heller ikke det, når man ved hvor mange tanker der daglig flyver til vejret og hen over oceanernes mægtige strækninger.- En trediedel af jordomsejlingen er allerede nu nået og inden et år er vel den øvrige del af den lille jord set, antager jeg.- Alt er vel her, så hvis I også derhjemme har det godt, har vi jo god grund til at være tilfredse.-

Breve har vi ikke fået siden Sykouska, de breve jeg svarøde på pr. teleg og breve fra Japan.- Eders breve kommer dog nok frem inden længe, men iøvrigt, vil I gøre noget særligt ud af et enkelt 5 gr. brev, så send det til